

Ikt. sz.: MGB/1-2/2018.

MGB-1/2018. sz. ülés
(MGB-67/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Mezőgazdasági bizottságának**
2018. február 5-én, hétfőn, 14 óra 05 perckor
az Országgyűlés Irodaháza V. emelet 528. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Magyarország és egyes kiemelt térségeinek területrendezési tervéről szóló törvényjavaslat (T/18783. szám) (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján) (Vitához kapcsolódó bizottság)</i>	5
<i>A vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvénynek a vízkivételekkel összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat (T/18816. szám) (Font Sándor, B. Nagy László, Bányai Gábor, Dankó Béla, Farkas Sándor (Fidesz), Földi László (KDNP), Gyórfy Balázs, Jakab István, L. Simon László, Lezsák Sándor, Pócs János, Simonka György, Varga Gábor, Dr. Salacz László, Dr. Turi-Kovács Béla, Pánczél Károly (Fidesz) képviselők önálló indítványa) (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	6
<i>Font Sándor hozzászólása</i>	6
<i>Hozzászólások</i>	7
<i>Határozathozatal</i>	17
<i>Egyebek</i>	17
<i>Az ülés berekesztése</i>	17

Napirendi javaslat

1. Magyarország és egyes kiemelt térségeinek területrendezési tervéről szóló törvényjavaslat (T/18783. szám)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
2. A vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvénynek a vízkivételekkel összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat (T/18816. szám)
(Font Sándor, B. Nagy László, Bányai Gábor, Dankó Béla, Farkas Sándor (Fidesz), Földi László (KDNP), Győrffy Balázs, Jakab István, L. Simon László, Lezsák Sándor, Pócs János, Simonka György, Varga Gábor, Dr. Salacz László, Dr. Turi-Kovács Béla, Pánczél Károly (Fidesz) képviselők önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
3. Egyebek

Az ülés résztvevői**A bizottság részéről****Megjelent**

Elnököl: **Font Sándor** (Fidesz), a bizottság elnöke
Farkas Sándor (Fidesz), a bizottság alelnöke
L. Simon László (Fidesz), a bizottság alelnöke

Harangozó Gábor István (MSZP), a bizottság alelnöke
Magyar Zoltán (Jobbik), a bizottság alelnöke
Pócs János (Fidesz)
Földi László (KDNP)
Dr. Legény Zsolt (MSZP)

Helyettesítési megbízást adott

Dankó Béla (Fidesz) Pócs Jánosnak (Fidesz)
Gyórfy Balázs (Fidesz) Font Sándornak (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Horváth Zoltánné bizottsági főmunkatárs

Meghívottak

Fülek Zsolt helyettes államtitkár (Miniszterelnökség)
Sógor Csaba főosztályvezető-helyettes (Miniszterelnökség)
Dr. Bándi Gyula biztoshelyettes (Alapvető Jogok Biztosának Hivatala)

(Az ülés kezdetének időpontja: 14 óra 05 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása

FONT SÁNDOR (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok! Szeretettel köszöntöm a bizottság tagjait. Köszöntöm a munkánkat segítő tisztviselőket, és köszöntöm mindazokat, akik figyelemmel kísérik bizottságunk nyílt ülését, egyben köszöntöm az egyes napirendi pontokhoz érkezett előadókat, akiket majd az egyes napirendi pontoknál külön is köszöntök.

Először azonban a kiküldött napirendtervezettel kapcsolatban kérdezem a bizottság tagjait, hogy kérdés, észrevétel van-e ehhez. *(Nincs jelentkező.)*

Amennyiben nincs, szavazunk róla. Ki az, aki egyetért a napirendi pontokra vonatkozó tervezettel? Kérem, aki egyetért, kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Egyhangú. Ezek szerint fogunk haladni.

**Magyarország és egyes kiemelt térségeinek területrendezési tervéről szóló törvényjavaslat (T/18783. szám)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Vítához kapcsolódó bizottság)**

Az első napirendi pont keretében Magyarország és egyes kiemelt térségeinek területrendezési tervéről szóló törvényjavaslat részletes vitájáról fogunk dönteni. Füleky Zsolt helyettes államtitkár urat és kísérő csapatát köszönhetem a Miniszterelnökség részéről.

Megnyitom az első vitaszakaszt, amelyben a házszabályi rendelkezések alapján, annak is a 44. §-a alapján a benyújtott indítvány házszabályi feltételeinek megfeleléséről tudunk véleményt kifejezni. Kérdezem akár az előterjesztő képviselőt, akár képviselőtársaimat, hogy ehhez a vitaszakaszhoz szeretnének-e hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)*

Amennyiben ilyen jelentkezést nem látok, akkor kérdezem, ki az, aki egyetért azzal, hogy a benyújtott indítvány megfelel az idézett házszabályi rendelkezés 44. § (1) bekezdésében foglaltaknak. Aki ezzel egyetért, kézfeltartással jelezze ezt! *(Szavazás.)* Ez többségi döntés. Az első vitaszakaszt lezárom.

Rátérünk a második vitaszakaszra, amelyben a hozzánk intézett módosító indítványokról kell, kellene döntenünk. Ugyanakkor a titkárság jelezte, hogy a Mezőgazdasági bizottsághoz őt érintő körben nem érkezett be módosító indítvány, ezért ezt a vitaszakaszt bővebben nem is tudom megnyitni, tehát innentől kezdve formálisan kell végigvinnem a részletes vitát. Mint ahogy említettem, benyújtott indítvány nincsen, vitát megnyitni nem tudok, ezért ezt a vitaszakaszt lezárom.

Ugyanakkor a bizottságunk a részletes vitáról szóló bizottsági jelentést kell hogy elfogadjon és benyújtson a Ház felé. Ez azt fogja tartalmazni, hogy nem volt érdemi vitánk, de ezt meg kell tennünk. A formalitás szabályait betartva kérdezem, hogy ki az, aki egyetért azzal, hogy ezt a jelentést fogadjuk el és nyújtsuk be a tisztelt Házhoz. Aki ezzel egyetért, kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Ez többségi szavazat, tehát ezt a jelentést benyújtjuk a Házhoz.

Kérdezem, hogy véleményformálót akarunk-e állítani. Itt már persze nehézségem van a kisebbségi és többségi véleményt alkotó előadó tekintetében, mivel ilyen nem létezik, ezért arra teszek javaslatot, hogy értelemszerűen előadót se állítsunk a vita további szakaszában a parlamenti munka során.

Ki az, aki egyetért azzal, hogy a bizottságunk nem állít kisebbségi vagy többségi véleményalkotó előadót a további munkában? Aki ezzel egyetért, kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Ez többségi döntés. Az első napirendi pontot lezárom. Köszönöm szépen a kormányzat, a minisztérium képviselőjét.

A vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvénynek a vízkivételekkel összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat (T/18816. szám)

(Font Sándor, B. Nagy László, Bányai Gábor, Dankó Béla, Farkas Sándor (Fidesz), Földi László (KDNP), Győrffy Balázs, Jakab István, L. Simon László, Lezsák Sándor, Pócs János, Simonka György, Varga Gábor, Dr. Salacz László, Dr. Turi-Kovács Béla, Pánczél Károly (Fidesz) képviselők önálló indítványa)

(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

Áttérünk a második napirendi pontra, amelyben köszönten szeretném dr. Bándi Gyulát, a jövő nemzedékei érdekeinek védelmét ellátó biztoshelyettest. Bándi úr jelezte, hogy a bizottságunk munkájában e napirendi pont keretében részt szeretne venni. Megjegyzem, a házszabályunk ebben a jogkörben kinevezett személyek munkáját biztosítja, ezért külön döntés nem is kell az ő vitában való részvételéhez. Ezt a házszabály automatikusan megadja.

A második napirendi pontban, mint ahogy az előterjesztésből látható, a vízgazdálkodásról szóló '95. évi törvénnyel összefüggő törvénymódosításra tettünk több képviselőtársammal együttesen javaslatot. Ennek a törvényjavaslatnak, ennek az indítványnak a tárgysorozatba-vételéről kell most döntést hoznunk. Mivel az indítványnak előterjesztője vagyok és én szeretném ismertetni a bizottsággal, ezért erre az időszakra az ülés vezetését Farkas Sándor alelnök úrnak szeretném átadni.

(Az ülés vezetését Farkas Sándor, a bizottság alelnöke veszi át.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Megadom a szót.

Font Sándor hozzászólása

FONT SÁNDOR (Fidesz), a bizottság elnöke: Köszönöm szépen. Miután több soron a vízgazdálkodással, öntözéssel, házi vízellátással és gazdálkodási célra történő vízkivétellel a bizottságunk foglalkozott, ezért csak néhány nagyon rövid mondatban ismertetném a most már önálló törvényi számmal rendelkező, törvénytervezetként beadott indítványunk lényegét. Ez semmilyen olyan új elemet nem tartalmaz, amelyet eddig már ne láttak volna, vagy kommunikációs csatornákon a miniszter urak által ne hallottak volna szándék formájában, hogy szeretnénk megoldani ezt a kérdést. Hangsúlyozni szeretném, hogy az indítvány egyelőre kizárólagosan a házi vízellátásra, kerti öntözésre és háziállatok itatására szolgáló fúrt kutak engedélyezéséről, engedély alóli felmentéséről és esetleges illetékek, már eddig befizetett összegek visszafizetéséről rendelkezik.

Közismert, hogy van egy olyan jogszabály, élő jogszabály, amely 2018. december 31-ig kötelezettséget ró mindazok számára, akik ismert, engedélyezett vagy engedély nélküli fúrt kúttal rendelkeznek a háztartások környezetében. Ugyanakkor a javaslatunk 2. §-ában továbbra is felhívjuk a figyelmet, hogy ez a rendelkezés és annak végrehajtása - mert utalást teszünk

rá, hogy egy végrehajtásban majd további technikai feltételeket és információkat kell az érintettek részére biztosítani -, ezek a jogszabályok összesen nem veszélyeztethetik a vízkészlet védelméhez fűződő érdekeket. Az indokló részben külön ki is térünk rá, hogy az engedélykötelezettség továbbra is fenntartásra kerül a hideg- és termálkarsztkészletek környezetében történő vízkivételezés esetében annak mélységétől és vízmennyiségétől függetlenül, valamint szintén mélységtől és vízmennyiségtől függetlenül a gazdasági célú vízkivételek esetén, amit egy másik pontosított jogszabályban kellene véleményünk szerint elvégezni. Mint ahogy említettem, ennek a további részleteit nem tagolom. Az indítványunk mindösszesen négy érdemi paragrafustervezetből, négy szakasz megnyitásából áll.

Úgy gondoljuk, ez az indítvány egyben talán célul szolgálja azt a sokak által vitatott kérdést is, hogy vajon hány fúrt kút létezik háztartási környezetben Magyarországon akár engedéllyel, akár engedély nélkül is. Bizony ennek az ismerete szükségszerű lenne, de talán épp ezzel a könnyített eljárással léphetünk arra az útra, hogy minden nehézség és fenyegetettség nélkül a tulajdonosok ezeket a fúrt kutakat feltárják a hatóság, illetve a vízügyi szakemberek előtt. Természetesen azt kérem a képviselőtársaimtól, hogy járuljanak hozzá a tárgysorozatba-vételhez. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Visszaadom az elnöklést.

FONT SÁNDOR (Fidesz): Vezesd végig, mert még szeretnék szólni.

ELNÖK: Harangozó képviselő úr, parancsoljon!

Hozzászólások

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársak! Egy olyan ügyről van szó, amit igencsak időszerű megoldani, mert nagyobb bizonytalanság és indulatok is kezdenek elharapózni ezen a területen. Nyilvánvaló, hogy valami megoldást kell behozni. Hogy miért ebben a formában, egyéni képviselői indítvány által tárgyaljuk most meg ezt a javaslatot, ez számomra ugyanakkor rejtély, hiszen tavaly, ha jól emlékszem, április 26-án került benyújtásra a Belügyminisztérium által gyakorlatilag ezzel a szöveggel majdnem megegyező, illetve csak kevés ponton eltérő törvényjavaslat, amit végig lehetett volna vinni a rendes jogalkotási menetrenden, és már régen rendezhettük volna ezt a problémát. Persze ha a minisztérium által benyújtott anyagról kell tárgyalni, akkor annak az egész közigegeyztetésen át kell mennie, és akkor kiderülhet, hogy valóban megoldja-e a problémát, vagy sem.

Ugyanis az a baj, hogy ez a javaslat véleményünk szerint nem fogja a bizonytalanságokat megszüntetni. Az mindenképpen üdvözlendő, hogy 2018. december 31-ről 28-ra módosítja a határidőt. Ez eddig teljesen rendben van, illetve hogy a befizetett illetéket vissza kell fizetni, ez a része is teljesen rendben van. Viszont alapvető kérdéseket nem old meg. Ilyen például, hogy ugyan az indoklás beszél arról, hogy a 80 méteres szabály szerint a 80 méternél sekélyebb kutaknál nem kell engedélyezési eljárás, azonban ez a szövegben nincs benne sehol. Ez maga a szövegben nem található meg, ezért ez a javaslat ezt a 80 méteres szabályt véleményünk szerint így nem kezeli, nem oldja meg.

Gond az is, ahogy elnök úr is mondta, hogy felmentés csak a házi vízigényre vonatkozik, a gazdaságira nem. A gazdasági fogalom viszont nincsen megfelelőképpen tisztázva, mivel ez az 1996-os 72. rendelet, amely ezt szabályozni igyekszik, úgy fogalmaz, hogy például egy olyan esetben, ha valaki mondjuk őstermelőként gazdálkodik, van a ház körül egy kút és abból öntözi a kertjét, de abból visz a piacra is eladni, akkor ez most gazdasági tevékenység-e, vagy sem. Aszerint a rendelet szerint ez gazdasági tevékenységnek is számít. Ugyan a javaslat azt rendezné, hogy az őstermelők vonatkozásában ne legyenek bírsághatók az őstermelők, viszont bekerült ide egy olyan szövegrész a 2. § (1) bekezdésébe, hogy nem üzemeltethető. Ennek lehet az a következménye őstermelők esetében, hogy bár nem bírságot kell fizetni nekik, de majd a vízügyi hatóság fogja eldönteni, hogy adott esetben ez a kút üzemeltethető tovább, vagy nem üzemeltethető, legalábbis eszerint a törvényszöveg szerint, legalábbis erre ad lehetőséget. Itt ezt nem rendezni kellően megnyugtató módon. Valamint az önkormányzatok kapnak jogot arra, hogy a területükön meghatározzák, hogy a település mely részén lehet engedély nélkül létesíteni és melyiken nem, és nem rendezni azt sem, hogy ezt mi alapján fogják az önkormányzatok meghatározni. Tartok tőle, hogy ez is akár visszaélésekre adhat ebben a formában lehetőséget.

A szándék abszolút üdvözlendő, hogy ez a kérdés legyen megoldva, viszont több szál maradt elvarratlanul ebben a javaslatban. Ennyit kívántam hozzátenni, elnök úr. Köszönöm.

ELNÖK: *(Jelzésre:)* Bándi Gyula úrnak adom meg a szót, mivel ő kért szót előbb. Parancsoljon!

DR. BÁNDI GYULA biztoshelyettes (Alapvető Jogok Biztosának Hivatala): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Köszönöm, hogy pár szóval kiegészíthetem. Ahogy látom, az asztalokon ott van, tehát megkapták azt az anyagot a tisztelt bizottsági tagok, amit még decemberben ennek kapcsán küldtünk. Egy-két dolgot szeretnék kiemelni, de nem részletesen, mert hiszen most nem arról van szó, hogy részletesen megtárgyaljuk, hanem arról, hogy napirendre vegyék. Tehát egy-két megfontolásra érdemes kérdést szeretnék felvetni.

Az első mindjárt az, hogy ahogy az előbb tisztelt képviselő úr is mondta, ez a szöveg gyakorlatilag ezekkel a szavakkal szerepelt már a Belügyminisztérium előterjesztésében, amit akkor ugyanúgy volt módunk véleményezni, és megpróbáltuk ezt - sikerrel, mondhatom - megvétózni, ha szabad ezt mondanom. Nem ez a pontos jogi fogalom, elnézést kérek ezért. Jó néhány e téren érintett vizes szakmai szervezet álláspontjával együtt sikerült elérnünk azt, hogy a Belügyminisztérium visszavonta - ez volt a T/17458. számú törvényjavaslat -, tehát visszavonta a Belügyminisztérium, az Igazságügyi bizottság előtti tárgyalás során október 9-én levették a napirendről. Ezért csodálkozom azon, hogy gyakorlatilag ugyanazokkal a gondolatokkal felvetődött újra.

Amit szeretnék elmondani, hogy az a bizonyos szakmai és tudományos szervezetekkel való együttműködés - amit lefolytattunk, és ami a mai napig is tart a vízkészletvagyon és az Alaptörvény P) cikkének védelme érdekében - tovább tart, még szélesebb körű összefogás mutatkozik. Ha majd ez tovább megy, természetesen eljuttatom a bizottságnak. Gyakorlatilag a teljes vizes szakma megdöbbenését fejezi ki ezzel kapcsolatosan. Itt ketté kell választani a dolgokat. Van az, ami elhangzott, a meglévő kutak rendezése, a másik a kutak

fúrása. A meglévő kutak rendezésére abban a levélben, amit decemberben Font Sándor elnök úrnak címeztem, benne van egy javaslat, hogy esetleg ennek a felmérésére egy kormányzati programot lehetne kezdeményezni, viszont ez nem jár együtt azzal, hogy gyakorlatilag a kutak fúrását bizonyos mértékig nyakló nélkül engedélyezni lehet, illetve engedélyezés, bejelentés nélküli módon lehessen megtenni.

Nagyon érdekes volt az előző felszólalással kapcsolatosan is, az előterjesztők nevében Font Sándor elnök úr maga is mondta, hogy ott van az általános indoklásban, hogy kikre nem terjed ki. Igen, csak ez a szövegben nincs benne, tehát egy általános indoklás sosem lesz elegendő. Viszont az elmúlt időszakokban nagyon sokszor kellett nekünk felszólalni azért, mert számos jogszabály élt azzal a megoldással, hogy törvényi felhatalmazást próbál adni, alacsonyabb szintre víve a törvényi szintet igénylő jogi szabályozást anélkül, hogy az ehhez szükséges pontos szempontokat, fogalmakat és a hatályt megadná. Ez viszont azt jelenti, hogy a törvény, a jogalkotó, az Országgyűlés lemond arról a jogáról, hogy ő saját maga próbálja meg normális módon befolyásolni az életviszonyokat. Anélkül teszi ezt tehát, hogy részletes feltételeket szabna. Például ami elhangzott, azt nyilvánvalóan nem egy általános indoklásba kellene betenni, hanem a jogszabály szövegébe, mert csak akkor lehet valamilyen módon ennek érvényt szerezni.

Ami nagyon lényeges kérdés, hogy ez a bizonyos 80 méter azt jelenti, hogy Magyarország lakosságának gyakorlatilag több mint 95 százaléka kapja a vizet abból a részből, amire most engedély és bejelentés nélküli lehetőséget adna a törvényjavaslat. Ez gyakorlatilag azt is eredményezi, hogy bizonytalanná válik az ország lakossága 95 százaléka ellátása, hiszen ha nem ellenőrzött módon történik egy kútfúrás, akkor a meglévő vízkészletekből el lehet a vizet vonni, míg azok, akiknek egyébként tényleg van engedélyük, az ő engedélyük értékét is gyakorlatilag is lenullázza ez a lehetőség.

Ne felejtjük el, hogy az államnak az Alaptörvény P) cikkéből fakadó kötelezettsége a nemzeti vagyon védelme és a természeti értékek védelme, és az állam a felszín alatti vizek kizárólagos tulajdonosa. Ha ezt ilyen módon próbálná szabályozni, akkor gyakorlatilag az állam érthetetlen okoknál fogva saját maga adná fel a vizek védelmének kötelezettségét. Nem beszélve arról, itt olyan lehetőségekre is sor kerül, amelyeket folyamatosan tapasztalunk, hogy egy-egy rosszul sikerült fúrás következtében olyan szennyezések jutnak le olyan vízrétegekbe, amelyekbe eddig nem voltak képesek lejutni - de egy ellenőrizetlen fúrás következtében máris megvan a lehetőségük -, amelyek képesek hatalmas vízkészleteket veszélyeztetni. Igaz, hogy a termálvizet nem érinti, de mivel nem lehet pontosan felmérni, nincsenek olyan pontos adatok, hogy mennyire terjed ki 80 méter, és ha az a 80 méter vélhetően kicsit több lett, akkor mi történik, szóval ez egy nagyon veszélyes út.

A kutak felülvizsgálata, a kutak rendezése ellen semmi kifogásunk nincs, és az ellen sem, hogy mentesítene természetesen a költségek alól, hogy utólagosan legalizálni lehessen a meglévőket, ezzel nincs semmi probléma. De ez nem járhat együtt azzal, hogy az állam az állami lehetőségek és a saját érdekei ellenében hasson.

Ez nagyon érdekes egyébként - utolsó megjegyzés -, pont az alapvető jogok biztos helyetteseként mondom azt, hogy nem minden esetben szerencsés az önkéntes jogkövetésre bízni értékes közvagyon elemeket. Azt kell mondjuk, hogy nem biztos, hogy szerencsés, mert pontosan az alapjogok védelme jelenti azt, hogy vannak más alapjogok, például a környezet védelmével kapcsolatos alapjogok, amelyek prioritást kell hogy élvezzenek

például a vagyoni vagy tulajdonjogokhoz képest. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Magyar Zoltán alelnök úré a szó.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót. Igazából az előttem szólók feltették azokat a kérdéseket, amelyek lefedik az aggályaimat. Ha ezekre választ kapnak, akkor én is. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Más hozzászólás van-e? *(Nincs jelentkező.)*
Elnök úr, kíván reagálni?

FONT SÁNDOR (Fidesz), a bizottság elnöke: Köszönöm szépen az összes felvetést, amelyekre most az egyelőre általunk tudható választ próbálom megfogalmazni. Igen, valóban, ahogy biztoshelyettes úr és képviselőtársaim jelezték, ezt a szövegkörnyezetet mintha már látták volna. Akkor végigfutott a parlamenti rendszeren az előegyeztetés és minden egyéb formális szabályait betartva, hiszen kormány-előterjesztés volt. Ugyanakkor hozzánk is érkeztek olyan információk, amelyek következtében dilemmába kerültünk, mégpedig egyes, akár európai uniós víz keretirányelveknek való megfeleltetés, a gazdák érdekei, illetve a háztáji környezetben való kutak kérdéskörének a rendezése. Ez nem mindenben adott egyértelmű választ, hogy hogyan lehet ezt rendezni, ezért futottunk neki újra, kiemelve abból a tervezett jogszabályi környezetből, hogy önálló törvényjavaslattal rendezzük. Néhány kérdés felmerült akár a biztoshelyettes úr részéről, hogy csak az indokló részben olvasható néhány fontos paraméter, netán a 80 méter, és nincs jogszabályi környezetbe rendelve, és ugyanezt hallhattuk itt alelnök úr felvetéséből, hogy elbizonytalanítja - ha jól emlékszem, ezt a szót használtad - az érintetteket, hogy akkor most minek is kell megfelelni, ha netán ez a jogszabály, ez a törvény megfelelne. Mi is ebben az irányban mentünk továbbra is előre, ezért a Belügyminisztériummal - amelynek majd véleményünk szerint a feladata lenne a törvényhez kapcsolódó rendelet, alacsonyabb szintű, de mégiscsak jogszabály meghozatala rendeleti szinten - próbáltuk tisztázni a kritikus fogalmak kérdését.

Azt szeretnénk elérni, hogy mivel egy speciális időszakban, helyzetben vagyunk, a választásokra és mindenféleképpen jogi értelemben az új kormány alakítására gondolok, azok, akik a mezőgazdasági és a háztáji vízellátás kérdéskörének tisztázásában vagyunk érdekeltek, merem magunkat itt, a bizottságban ezek közé sorolni, úgy gondoltuk, a tárgysorozatba-vételre vonatkozó törvénytervezet benyújtásával - ami tavaly megtörtént -, a tárgysorozatba-vétellel indítsuk ezt el és készüljünk elő netán a májusi, júniusi időszakban várható, már az új parlament összetételének megfelelő parlamenti munkára, hogy ez a javaslat azonnal bekerülhessen a vita napirendjére. Az előbb említett 2018. december 31-i határidő tartja igazán bizonytalan helyzetben véleményünk szerint az ebben a témakörben érintett gazdálkodókat, hogy akkor most mit is csináljanak. A közhírekben, az internetes felületen sok helyen lehetett olvasni ezt a számukra megengedőbb feltételű és egyszerűsítettebb eljárású önbevallást és engedélyeztetést, ugyanakkor szó szerinti jogszabályi környezet erre még nem adott nekik egyértelmű állásfoglalást, ezért kénytelen voltunk ezt a megoldást, mint említettem, alkalmazni. Azt várjuk egyébként a Belügyminisztériumtól, annak is a majdani vezetőjétől, hogy a rendeletnek szükségszerűen ezzel a

törvénytervezettel szinte együtt kellene felépülnie, és ha ezt jól tudjuk szinkronozni, talán már a majdani törvénytervezet elfogadásakor a hozzá kapcsolódó rendelettervezetet is olvasni tudjuk. Ekkor lesznek majd együttesen értelmezhetőek a most még csak indokló részben tett utalások, hogy hogyan formálódnak rendeleti szintre. Ezért már kértünk a Belügyminisztériumtól - akik dolgoznak ezen a kérdésen - néhány tisztázó definíciót és hogy a szándékuk szerint most hol tartanak az egyes kérdéskörökkel, amelyekre, mondom, a felszólalók utaltak, hogy így bizonytalanságot okozna a jogszabálytervezet, a törvénytervezetet, nem látják, csak az indokló részben, de az meg nem jogszabály.

Hadd említsek meg két olyan területet, amely kapcsán már kritikát kaptunk, de a nagyjából felépülő rendelettervezet alapján erre már definíciószerűen esetlegesen tudunk majd támaszkodni, mégpedig hogy kikre terjed ki! Ez volt az egyik kérdés, hogy vajon a háztáji kertben termelt zöldség eladása gazdasági célú-e. Egyelőre a mostani tudásunk szerint a válasz az, hogy nem, mégpedig a következők miatt. A rendelettervezet - amely épül fel és véleményünk szerint a nyárra ennek teljes, tisztázott formában meg kell jelennie, annál hamarabb ebből nem lesz törvény a realitások tekintetében - azokra terjed ki, akik házi vízigényt elégítenek ki, amelynek a talpmélysége nem haladja meg a 80 métert, amely karsztvízkészletet nem veszélyeztet, és amely vízbázisok védőövezeteit nem érinti. Ugyanakkor mi az, hogy házi vízigény? Ez a definíció véleményünk szerint befogadható a mostani tervezet szerint. Eszerint az emberi fogyasztás, a személyes vízszükséglet kielégítését biztosító házi ivóvízfogyasztás, valamint a háztartás vezetésével összefüggő vízfelhasználás, a házi kert locsolása, valamint a háziállatok itatása. A házi kert locsolása tekintetében amennyiben ebben gyümölcsfa található vagy netán olyan kertészeti kultúra, amely nemcsak saját fogyasztásra, hanem eladásra is adható, akkor a mi logikánk szerint igen, rájuk kiterjed a kedvezményes vízkivételi lehetőség, hiszen házi kert. Az más kérdés, hogy olyan gazdálkodó, aki nem egy helyrajzi szám alatt lévő házi kertben ezen kívül eső területen tevékenykedik, az bizony gazdasági tevékenység a mostani tervezet szerint. Ezt jó tisztázni, ne kerteljünk - a kertet többféle értelemben is használva (*Derültség.*) -, a definíció szerint arról van szó, amikor egyértelműen tisztázható, hogy mi az, hogy házi kert, gazdasági udvarhoz tartozó telekrész, illetve faluhelyen nagyon közismert, hogy mi a házi kert. Az ott megtermelt kertészeti kultúrához használt vízfogyasztás belekerül ebbe a kedvezményes kérdéskörbe. Harangozó Gábor boncolgatta mélyebben ezt a kérdéskört, az ő felvetésére szerettem volna ezt válaszolni. Mondom, határozott kérésünk, hogy legyen szíves, az illetékes Belügyminisztérium a rendelet várható formázását végezze el a jogszabály parlamenti futási ideje alatt, hogy így szinkronozzuk össze a két jogszabályt. Ez részben válaszom Bándi Gyula úrnak is, ugyanis ő is tett erre megjegyzést, hogy az indokló részt jogszabályi környezetbe kellene iktatni. Ez meglesz a tervünk szerint. Ez rendelet lesz, ez a jogszabály rendelet lesz. Abban olyan technikai részletek szerepelnek - ezen is persze lehet vitatkozni -, amelyet véleményünk szerint nem célszerű törvényben rögzíteni. Tudom, hogy vita van a 80 méteres mélységen is. Nem célszerű törvényben egy ilyen konkrét paramétert rögzíteni, hiszen a helyzet ebben változhat a különféle állásfoglalások tekintetében - Víz Keretirányelv, vízbázisvédelem, hadd ne soroljam. Sokkal rugalmasabban lehet ezt véleményünk szerint rendeleti szinten rendezni, természetesen a magasabb rendű jogszabály figyelembevételével.

Ugyanakkor engedjék meg, hogy egy szélesebb gondolkörrel hadd menjek abba az irányba, ami véleményem szerint még nagyobb dilemmát okoz Magyarországnak! Itt már nem a háztáji vízfogyasztásról van szó, amelyet esetleg itt hiányoltak is, úgy emlékszem, Harangozó alelnök úr, hogy mi van a gazdasági célú vízkivétellel, ott sincs minden rendben. Igen, mi is pontosan így látjuk. Közismert, hogy alig 200 ezer hektár az öntözött felületünk Magyarországon. Ezt jó lenne 400-500 ezer hektárra kiterjeszteni. Meglepő módon amikor ezt az EU-ban meghallják, akkor már majdnem fogják a fejüket, hogy ajajaj, ne tovább, vizet öntözési célra már ne használjunk, nem kellene tovább menni. Mi ekkor elcsodálkozunk, mert Magyarország olyan speciális és szerencsés környezetben van geofizikai és minden egyéb tekintetben - mint Kárpát-medence -, hogy egy olyan vízfogadó és nagy vízbázissal rendelkező ország vagyunk, amely a víz fogadásán túl nagyobb mennyiségű vizet bocsát ki évente a két kiáramló nagy folyóján keresztül, mint amennyit befogad.

Mi értjük azokat az aggályokat, amelyek a vízkorlátozott és vízszegény országok területén felmerülnek, és a jövő nemzedéke érdekében az édesvíz, az ivóvíz biztosítása miatt komoly intézkedéseket tesznek és aggódnak. Azt hiszem, épp múlt heti és mai hír Fokváros története - akiknek volt idejük a napi híreket többek között erről elolvasni. Mi ezt értjük, de merjük azt mondani, hogy szerencsére talán jó ideig ez a kérdéskör bennünket nem fenyeget. Természetesen itt aztán mehetünk tovább az általános felmelegedés és minden olyan fenyegető probléma felé, amelyre igazából egyértelmű válaszunk ma még nincs, csak prognózisunk, hogy milyen veszély fenyegeti az emberiséget, ezen belül esetleg a magyar lakosokat is. Közvetlenül - legyünk tárgyilagosaak és őszinték - ez a helyzet egyelőre Magyarországot nem fenyegeti. Kivételezett helyzetben vagyunk, nincs több ilyen európai ország, amely ekkora vízbázis fölött tudna gazdálkodni mind felszíni tó, mind átfolyó víz, mind felszín alatti víz tekintetében. Ez azonban nem jelenti azt, hogy értelmetlen vízfelhasználást kellene megvalósítanunk.

A másik oldalon pedig ott van a gazdaságossági szempont, a növényi kultúrák termesztésének a fejlesztése, a hatékonyság és minden egyéb. Bizony az öntözött felületek növelése kikerülhetetlen, hogy ezt a kérdést tovább boncoljuk és nézzük meg ennek a realitását. Az egész kérdéskör nagy dilemmáit lefedő válaszát, tartok tőle, csak arra a kormánydöntésre alapozva tudjuk meg, amely tavaly ősszel, október, november környékén történt. Ebben a kormány egyértelmű utasítást adott az érintett minisztériumoknak Magyarország teljes vízgazdálkodási, vízellátási és vízháztartási kérdésének a felülvizsgálatára, elemzésére, úgynevezett „térkép” lehelyezésére a kormány és a társadalom asztalára, hogy na, akkor most tényleg hol tartunk, sok-e a víz vagy kevés, melyiket kell védeni, mit szabad felhasználnunk, meddig nyújtózkodhat a mezőgazdaság az igényével, meg persze az ipar és mindenki más, a turizmusról nem beszélve, mint másik vízre igényt tartó gazdasági ágazatról. Sok minden tekintetében úgy érzem, ez a kérdéskör ekkor kerülhet majd nagyon komoly társadalmi vitára és netán végső döntésre, hogy milyen további döntéseket lehet a vízfelhasználás, vízvédelem tekintetében meghozni.

Más oldalról pedig a 2018. december 31-e egy izgalmas dátum sokunknak, akik olyan környezetben élnek képviselőként, amely területeken közismert, engedélyezett vagy engedély nélküli háztáji víz van. Természetesen választ kell adnunk az ipari felhasználású vízengedélyeztetési eljárásra. Véleményünk szerint ez rendkívül magas költségű, ennél sokkal egyszerűbb államigazgatási költségekről beszélek döntő mértékben, ezeket a költségeket

csökkenteni kell. Azt nem tartjuk helyesnek, hogy nagyon nagy mennyiségű vizet egyébként kiengedjünk az országból, csak azért mert az eljárások akadályozzák az itteni felhasználását. Ezt általában logikailag nem tartjuk helyesnek. Hogy ebben hogy kell megoldást találni, ebben lehet nyílt társadalmi, ökológiai, környezetvédelmi és sok minden vita, de ez a törvénytervezet nem is próbálkozik meg ennek a dilemmának a megválaszolására. Köszönöm szépen, ennyit szerettem volna mondani.

ELNÖK: Köszönöm, elnök úr. Van-e még hozzászólás? *(Jelzésre:)* Magyar úr, parancsoljon!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Elnök úr, ez a törvény 2018. március 15-én lép hatályba eszerint, tehát még a választások előtt kénytelenek leszünk ezt megszavazni és lezongorázni. Ez magyarul azt jelenti, hogy mivel gondolom, mindannyiunkat elég sokan megkerestek aggódva, hogy mi lesz a kutak állapotával, erre gyorsan adunk egy szimpatikus választ, legalábbis ha az általános indoklást is olvassuk, akkor mindenképpen egy szimpatikus választ, majd a feketeleves jön a választások után rendeletben, mert miért ne jöhetne, főleg akkor, ha Brüsszellel továbbra sem sikerül mondjuk megértetni azt, hogy mi mit szeretnénk, és miért szeretnénk ezen konkrét esetekben kivételt kérni. Párhuzamot érzek kicsit a pálinkatörténettel, amikor bedobták nagyon szimpatikusan és mindenki által támogatandóan a pálinkafőzés liberalizációját, miközben utólag már államtitkári szinten ismerték be, hogy nagyon jól tudták, hogy visszakozni kell majd a történetből. Ezt érzem ebben is. Elég bizonytalan vagyok azzal kapcsolatban, hogy jól teszünk-e egyáltalán anélkül, hogy látnánk jogszabályi garanciákat arra vonatkozóan, hogy ami most az általános indoklásban van, abból később akár csak rendelet is lehetne. Abban bízom, gondolom, önök is, hogy Brüsszel nem olvas rendeleteket és akkor abban talán tovább el tudunk menni, mint a törvényi szinten.

ELNÖK: Köszönöm. *(Jelzésre:)* Tessék parancsolni!

DR. BÁNDI GYULA biztoshelyettes (Alapvető Jogok Biztosának Hivatala): Köszönöm szépen. Elnézést kérek, hogy még egyszer szót kértem, csak elhangzott egy-két olyan kérdés, amire egy-két mondatban, ha megengedik, szeretnék reagálni. Továbbra is arról van szó, hogy ketté kéne választani azt, hogy laufot engedünk azoknak, akiknek már van kútjuk és egy bizonyos határidőt vagy kedvezményeket kapnak. Az egy másik, egy külön kérdés, és azt akár március 15-ig is meg lehet oldani.

Külön kell választani azt a kérdést, hogy kutakat kellene fúrni. Egy szóval sem mondtam, hogy nem kell kutakat fúrni. Én csak azt szeretném mondani - az összes vízes szervezet, nyugodtan mondhatom, mérvadó vízes szervezettel a hátam mögött -, hogy ne bízzuk az önkéntes jogkövetésre, hanem maradjon meg az engedélyes bejelentés. Nem arról van szó, hogy ne fúrjanak kutat, hanem ne úgy történjen, hogy becsületszóra, hogy majd nem oda fogom a védőidom környékére, vagy nem fogom a termálvíz mellett, vagy nem fogom a másik vízkészletét elvonni. Tehát nem biztos, hogy ez így célszerű.

Szeretném emlékeztetni a bizottságot arra, hogy nemrégiben, ősszel az Alkotmánybíróságnak volt két olyan határozata, amely a Natura 2000-rel kapcsolatosan eléggé világosan elmondta, hogy a visszalépés tilalmába

ütközik, ha az állam lemond azokról a kötelezettségeiről és jogairól, amelyek egyébként terhelik, illetőleg megilletik. Ez nagyon ebbe az irányba halad, attól tartok.

Amit még szerettem volna mondani, hogy sok a vizünk az országban. A jövő nemzedékek szószólójaként azt kell hogy mondjam, minden el tud fogyni egyszer. Hogy most sok a vizünk, az nem azt jelenti, hogy hirtelen elszabadítjuk a vízfelhasználást, hanem okszerűen kell vele gazdálkodni. Például nagyon jó volt Font elnök úrnak az a megjegyzése, amire utalt, hogy valahogy a vízviisszatartással is foglalkozni kellene, hogy ne engedjünk ki vizeket. Valóban, ezért nagyon jó, ha van egy ilyen terv, hogy majd át kell tekinteni a vízgazdálkodást. Én azt mondom, hogy az olyan jellegű kérdéseket, amelyek végül is elég komoly lépést jelentenek, hogy mondjam, talán ideillik ez a szó, a vízfelhasználás liberalizációja tekintetében, talán meg kellene várni, hogy mi lesz azzal a bizonyos felméréssel, amit most rendelt meg a kormány.

Csak egy apró megjegyzés. A Hungarian Business Leaders Forumnak van egy környezetvédelmi díja, és engem ért az a megtiszteltetés tavaly decemberben, hogy én voltam az, aki átadhatta a díjakat. Például az egyik díj egy olyan magyar fejlesztésű megoldás, amely felére csökkenti az adott mezőgazdasági vízfelhasználás szükségességét az öntözés helyett biológiailag aktív eszközökkel. Érdekes módon sokfelé a világban már használják, Magyarországon még nem nagyon. Nem biztos, hogy az öntözés felé kell elmenni, hanem lehet, hogy olyan megoldások felé, amelyek egyben a vizekkel takarékosabb megoldást, gazdálkodást is lehetővé tesznek. Ez azonban már nem ide tartozó kérdés, csak egy plusz megjegyzés. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Elnök úr, parancsoljon!

FONT SÁNDOR (Fidesz), a bizottság elnöke: Köszönöm szépen. Visszafelé próbálok indulni a friss információk alapján, amelyeket Bándi úr mondott. Néhány részére hadd reflektáljak! Én ennek a párhuzamos kiépítését látnám, mint akik a mezőgazdaságért aggódnak és drukkolunk, hogy minél sikeresebbek legyünk. Az öntözőfelület növelése elérhető azzal a technológiával, amit ön most itt aposztrofál, és azt mondja, hogy olyan sikeres, hála istennek, magyar találmány, ha jól értem, a technológiai váltás következtében lecsökken az igényelt vízmennyiség, ha jól értem a kutatás lényegét. Akkor még inkább azt mondom, hogy ezt bizony nézzük meg. Az persze majd a szakmai feladatunk, és netán a következő kormány feladata, hogy egy ilyen technológiát megismertessen, propagáljon, egy nemzeti agrárkamarának a feladata, hogy a gazdátársadalomban szélesítse ezt az ismeretet, tudást. Azonban kikerülhetetlen, hogy a víz oda vitele, az öntözés lehetőségének megteremtése véleményem szerint bizony kitüntetett állami feladat kell, hogy maradjon. Ennek a két javaslatnak az ötvözte - hogy az öntözhető felületet növeljük egy modern technológiával - együttesen hozhat majd sikert úgy, hogy senkiben és semelyik területen nem látunk sérülést.

Hogy veszélyes-e az emberekre bízni önnön maguknak, hogy hol és milyen területen fúrnak, én továbbra is azt mondom, hogy erre a 2. §-ban próbálunk kitérni, miszerint vízlétesítmény csak akkor létesíthető és üzemeltethető, ha - az a) bekezdés alapján - nem veszélyezteti a vízkészlet védelméhez fűződő érdekeket. Ez egy elég széles megfogalmazás, nyilvánvalóan hatósági mérlegelés kell majd ehhez. Azt az aggodalmat, amit ön itt felvet, mi is osztjuk valamilyen szinten, ész nélkül ne furkáljunk össze-

vissza, ezért külön nevesítettük ezt a jogszabályi részben és külön egyébként az indokló részben is.

Hogy Alaptörvénybe ütközik-e és az EU állásfoglalása, netán a bírósága hogyan vélekedne erről, én egyelőre azon az állásponton vagyok - és ezért is javasoltam a tárgysorozatba-vételt, hogy ha lehet, hozzuk meg -, hogy ez nem a mi feladat- és tárgykörünk. Természetesen értjük az esetleges az aggodalmakat, amelyeket Bándi úr is mondott, hogy az állam lemond a jogosultságairól. Ha jól értettem, önnek van egy ilyen általános vélekedése, és úgy látja, hogy bizonyos jogosultságokról mond le az állam, és ez már önmagában elvezethet egy alaptörvénysértéshez. Ez olyan mély alkotmányozási szakismertet, alaptörvényi ismeretet igényelne, amire mi messze nem szoktunk vállalkozni, hogy ezt a kérdéskört megvitassuk, most sem tennénk ilyet. Próbálunk a racionalitás és a környezetvédelmi ismeretek alapján ezen a kereten belül maradni. Ha ebben alaptörvénysértéssel kapcsolatos vita támad, azt biztos, hogy nem mi fogjuk majd véleményezni.

Ha Magyar Zoltán képviselőtársam a pálinka szabad, otthon való főzésének a lehetőségét kudarcnak véli és ezzel párhuzamosan kudarcnak véli a majdani jogszabályunk elfogadását is, akkor én hadd említsem meg, hogy nagyon komoly, mintegy 3-4 éves vitánk volt valóban az EU-val a 2011-es jogszabály életbe lépése után. Aki ismeri a jelenlegi helyzetet - én a Pálinkafőzők Országos Szövetségének 2001 óta vagyok az elnöke, elég szoroson nyomon követtem ezalatt a 16 év alatt, hogy mi is történik a pálinkás fronton -, ebben az esetben pontosítások történtek az Unió kérésének megfelelően, mégpedig az adómérték körül. Volt egy nagyon elvi vita, nagyon sokat tudnék erről beszélni, és ilyenkor vissza kell fogni magamat, hogy ne mélyedjek el benne, de a lényege az volt, hogy az EU úgy emlékezett rá, hogy mi nem kértünk nullás adószintre jövedéki adómértéket, hanem csak kedvezményes szintre, 50 százalékos szintre. Tehát volt a 100 százalékos és az 50 százalékos szint, miközben az otthon való főzésre az első jogszabályi megjelenéskor teljes adómentességet biztosítottunk, ebből kellett valóban visszalépni. A helyi önkormányzatok adóhatóságára bízva ma már adókötelezettség terheli az otthon főzött mennyiséget is, tehát az Uniónak eleget tettünk ezzel a kérdéssel. Aki megkérdezi, hogy mekkora ez az adómérték, ott a bérfőző és a hivatásos cégek azt mondják, hogy ez túl kicsi, a másikkak azt mondják, hogy ez meg már túl nagy. Úgy néz ki, hogy a vita közepén jó, tehát egyelőre így maradt. Az otthon való főzés önmagában megengedő lehetősége jelen pillanatban működik. Ha ez a logika igaz a pálinkára, akkor úgy tűnik számomra, hogy ezzel indirekt módon bizonyította be képviselőtársam azt, hogy ez is működőképes lesz.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Elnök úr, engedje meg, hogy én is szóljak.

(Az ülés vezetését Font Sándor, a bizottság elnöke veszi át.)

ELNÖK: A másik alelnököt kérem meg az ülésvezetésre. Itt már csak L. Simon Lászlót tudjuk hadba hívni, aki átveszi az ülés vezetését második alelnökként erre a néhány mondatra, hogy a formális szabályokat betartsuk.

(Az ülés vezetését L. Simon László, a bizottság alelnöke veszi át.)

ELNÖK: Nagyon szigorú leszek, elnök úr, átvettem az ülésvezetést. Parancsoljon, képviselő úr!

FARKAS SÁNDOR (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm. Én csak egy néhány gondolatban szeretnék hozzászólni ehhez a kérdéshez, már csak azért is, mert mind értem azokat az aggodalmakat, amelyek a Víz Keretirányelvből fakadnak, de vannak bizonyos biológiai kérdések, amelyek megkerülhetetlenek. Ha csak azt mondom, hogy egy kilogramm szárazanyag előállításához egy növénynek mennyi vízre van szüksége, ezt tanultuk biológiából, növényélettanból, ki milyen szakiskolába vagy egyetemre járt. Ezeket a számokat szerintem nem lehet megkérdőjelezni. Tudjuk az állattenyésztés vonatkozásában azt, hogy egy szarvasmarhának mennyi az ivóvízszükséglete egy nap. Ez általában 60-70 liter között van, óriási mennyiség. Amikor arról beszélünk, hogy a magyar mezőgazdaság a nemzetgazdaság egyik húzóágazata kell hogy legyen hosszú távon is, mert Magyarország - akárki akármit mond - mindig is a vidéki agráriumra támaszkodott, és arra fog támaszkodni szerintem az elkövetkezendő 20-30 évben is biztosan, akkor viszont nekünk ezt olyan csúcsra kell járatni, amely kapcsán teljesen egyértelmű, hogy víztakarékos, új technológiák alkalmazásával kell azokat a növényeinket öntözni. Ha területnövekedésről beszélünk, ezzel kapcsolatban nekem vannak kérdéseim. Jó lenne kihasználni önmagában azokat a területeket először is, amelyeket valamikor a hetvenes évektől kezdve öntözésre berendezett területeknek számítottunk. A területnövekedésben kicsit aggályos vagyok, de nem akarom a vitát elvinni.

Biztos vagyok benne, hogy ennek az anyagnak jelentősége van, amely jelen pillanatban előttünk áll, ismerve azokat a gazdákat, azokat a termelőket, azokat a falun, tanyán élő embereket, akiknek ez az egyetlen olyan közművük van, mondhatnám, ami létezik, ez a kút, mert se vezetékes ivóvíz, se szennyvízelvezetés nincs, nagyon sok helyen valahol még áram sincs, műútról nem is beszélek, ez az egyetlen közművük van, én úgy gondolom, ezeket az embereket életben kell hogy tartsuk. Nem lehet ezzel megszüntetni az életkörülményeiket. Hogy milyen feltételekkel - ahogy elnök úr is említette - a BM-szakértők után milyen pontosítás történik, azt hiszem, az egyértelmű, ugyanakkor biztos vagyok benne, hogy ezeket figyelembe kell venni hosszú távon, mert nem lehet megszüntetni. Az emberek vidéken, tanyán élnek több tízezren, de mondhatnám, majdnem száz ezren. Számptalan ilyen területet ismerünk Békésben, Csongrádon, Bács-Kiskunban, de nyugodtan mondhatom, még Pest megye déli részén, Szolnok megyében is. Az ország agrárterületének a jelentős részét érinti ez a kérdés.

A következő az, hogy nem hiszem azt, hogy most megnövekedne a kutak fúrása. Miért? Semmi nem indokolja, inkább az, hogy nagyon sok kutat el fognak hagyni, mert az emberek inkább bemennek a városba meg a faluba, minthogy kint maradjanak a tanyás településen. Én nem érzem azt a veszélyt, hogy a vízkészletbázisunk ezáltal tovább csökkenne. Ezt a réteget, amit 80 méterben határozunk meg, elég tágnak tartom. Általában az Alföldön 40-45 méternél meg szoktak állni ezeknek a kutaknak a fúrásával, ott van általában egy vízáadó réteg, aminek a vastartalma is éppen elfogadható. Akik ennél mélyebbre mennek, ott már minőségi vízre próbálnak törekedni az én információim és gyakorlati tapasztalatom alapján. Úgy gondolom, hogy helyes ez az indítvány. Természetesen abban teljesen egyetérték, hogy ezt még körbe kell járni szakmailag. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Megkérdezem, hogy van-e még képviselőtársam, aki hozzá akar szólni. *(Nincs jelentkező.)* Akkor Font elnök úrnak zárszóra adom meg a szót.

FONT SÁNDOR (Fidesz), a bizottság elnöke: Köszönöm szépen. Előterjesztőként nincs zárszó. Visszaveszem az ülés vezetését. *(L. Simon László: Nem reagálsz? - Farkas Sándor: Már reagált.)*

(Az ülés vezetését Font Sándor, a bizottság elnöke veszi át.)

ELNÖK: Én reagáltam. Farkas Sándor nem tett olyan megjegyzést *(L. Simon László: Akkor még jobb!)*, amire nekem külön ki kellene térnem. Ha jól értettem, képviselőtársam inkább megerősített abban, hogy induljunk el és finomítsuk, csiszoljuk mindaddig, amíg lehetséges minden érdek figyelembevételével ezt a javaslatot, ha jól értettem a hozzászólásának a lényegét.

Határozathozatal

Visszatérve a napirendi pont forgatókönyvéhez, azt a kérdést teszem fel, hogy ki az, aki egyetért azzal, hogy tárgysorozatba vegyük az imént vitatott T/18816. számú indítványt. Aki ezzel egyetért, kézfeltartással jelezze! *(Szavazás.)* Ez a kormánypárti képviselők egyhangú szavazatával többség. Ki tartózkodik? *(Szavazás.)* Kettő. A bizottságunk tárgysorozatba vette az indítványt. Köszönöm az összes résztvevőnek a vitát.

Egyebek

Az „egyebekben” nem merek búcsúzkodni - tavaly is megtettem. Könnyen lehet, hogy mégiscsak a ciklusunk utolsó bizottsági ülését tartottuk, de itt még bármi történhet a parlamenti munka figyelembevételével, amiről nem tudjuk, hogy pontosan hány napos, hány hetes lesz, ezért vagyok ilyen bizonytalan ezzel a megjegyzéssel. Nagy hajrát kívánok mind kormánypárti, mind ellenzéki képviselőtársaimnak a következő néhány hónaphoz!

Az ülés berekesztése

Az egyebeket lezárom, az ülést berekesztem.

(Az ülés befejezésének időpontja: 14 óra 59 perc)

Farkas Sándor
a bizottság alelnöke

L. Simon László
a bizottság alelnöke

Font Sándor
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Vicai Erika